

Sygn. akt VI U 1530/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszcy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2018 r. w Bydgoszcy

na rozprawie

odwołania: W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 28 lipca 2017 r., znak: (...)

w sprawie: W. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. P. prawo do emerytury od dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego kwotę 540 (pięćset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginalnie właściwy podpis.

Sygna.kt VIU 1530/17

UZASADNIENIE

Zaskarżona decyzją z dnia 28 lipca 2017 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury. Przyczyną tego były braki formalne świadectw pracy w szczególnych warunkach. Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, w którym stwierdził, że pracował w szczególnych warunkach w Zakładach (...) i w Zakładach (...) w wymaganym okresie, co najmniej 15-stu lat. Jest też o zasądzenie kosztów procesu i powołał na okoliczność pracy w szczególnych warunkach świadków. Sąd w toku postępowania dowodowego ustalił, że ubezpieczony 60 lat ukończył (...), wniosek o emeryturę złożył 21 lipca 2017 roku. Ubezpieczony urodzony (...) (...)miał staż ubezpieczeniowy w rozmiarze 26 lat, 3-ech miesięcy, 21 dni, nie jest też członkiem OFE. Stąd na podstawie zeznań ubezpieczonego, zeznań świadków M. I.

[f 00:01:44.727]

, B. Z.

[ns 00:01:45.944]

, A. P.

[f00:01:47.451]

, D. N.

[f00:01:48.663]

i zeznań samego ubezpieczonego, a także na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, których Sąd zażądał od Zakładów (...) i Zakładów (...) ustalił, że ubezpieczony w Zakładach (...) rozpoczął swoją karierę, jako uczeń przyzakładowej szkoły w zawodzie automatyka i rozpoczął już swoją pracę w szczególnych warunkach od 1 września, od 21 czerwca 75 roku pracując do 24 października 78, jako mechanik aparatury w zakładzie barwników przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych. Ubezpieczony pracował w zakładzie barwników, w którym praca była wykonywana w warunkach szczególnych. Ubezpieczony odbywał służbę wojskową. Po powrocie z odbywania tej służby wojskowej od 15 sierpnia 79 do 28 lutego 81 w dalszym ciągu wykonywał prace w tym zakładzie barwników i pracował też przy remoncie i montażu urządzeń cieplnych, nie tylko urządzeń elektroenergetycznych. Obsługiwał punkty pomiarowe pary. Były to przepływomierze, przetworniki pary, rejestratory przepływu pary i taką pracę w stałym wymiarze czasu pracy, a więc pracę, o której mowa w dziale 2-im załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Od 1 marca 81 ubezpieczony został przeniesiony do syntezy, w którym znajdowała się sprężarkownia i tam pracował do 7 czerwca 87, jako operator turbosprężarek, czyli wykonywał prace, o których mowa, o których mowa w dziale 14-ym punkt 9-ty tego załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów. W tym okresie ubezpieczony miał 2 tygodnie w ciągu roku przerwy. To była przerwa, w której pomagał ślusarzom przy demontażu, naprawie i przeglądach turbosprężarek, a więc daje to w sumie 14 tygodni, które należałoby ewentualnie odliczyć od tego okresu pracy w szczególnych warunkach, bowiem nie zajmował się tylko i wyłącznie obsługą stacji sprężarek. Następnie ubezpieczony od 8 czerwca 87 roku do 31 października 89 wykonywał nadal obowiązki operatora turbosprężarek, ale też był ślusarzem remontowym, który wykonywał bieżącą konserwację agregatów i urządzeń, naprawę prądu

[f00:05:24.027]

związanych z procesem technologicznym w zakładzie syntezy, czyli wykonywał prace, o których mowa w dziale 14-ym pozycja 25 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów. Następnie ubezpieczony zatrudnił się w Zakładach (...) w B. od 9 kwietnia 92 roku, jako kierownik zespołu magazynów i w tym charakterze wykonywał ubezpieczony prace do 31 grudnia 98 roku, ta data jest datą graniczną przy ustalaniu charakteru pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony w tym okresie, jako kierownik zespołu magazynów, wśród których był magazyn opakowań, magazyn techniczny, magazyn wyrobów gotowych i magazyn surowców faktycznie cały czas wykonywał swoją pracę w poszczególnych magazynach z tym, że najwięcej czasu spełniał, spędzał w magazynie wyrobów gotowych. We wszystkich tych magazynach ubezpieczony wykonując, więc pracę, o której mowa w dziale 14-ym pozycja 24 załącznika A, prace były wykonywane w szczególnych warunkach i co prawda ubezpieczony wykonywał w pewnym zakresie jakieś czynności administracyjne związane, no z działalnością tych magazynów to jednak wykonywał, jako pierwsze w takim kantorku wydzielonym z jednego z magazynów, po drugie były to czynności nieodłącznie związane z funkcjonowaniem magazynów i zgodnie z utrwalonym orzecznictwem również i ten czas należy zaliczyć ubezpieczonemu do okresu pracy w szczególnych warunkach. A więc w (...) ubezpieczony wykonywał prace, o których mowa w dziale 14-ym pozycja 24, ewentualnie można zakwalifikować to, jako prace z działu (...) -go pozycja 40 no, bo de facto pracował przy magazynowaniu produkcji materiałów wybuchowych, czyli produkcji niebezpiecznej. W tych magazynach, jak wynika z dokumentów uzyskanych z Zakładów (...) pracownicy pracowali w warunkach szczególnych wykonując prace z działu (...) -go i z działu (...) -go, z działu (...) -go pozycja 27 i 40 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów, właściwie z działu, pozycja 40. Tak, 27 i punkt 40 działu (...) -go. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, bo zeznawali oni spontanicznie, pracowali z ubezpieczonym, ich zeznania są zgodne z zeznaniami samego ubezpieczonego, a co ważniejsze znajdują potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego. W związku z powyższym Sąd dokonał oceny tego stanu faktycznego na podstawie przepisów prawa materialnego, w szczególności artykułu 184 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS i stwierdził, że ubezpieczony spełnił warunek posiadania 15-stu lat pracy w szczególnych warunkach, bowiem zarówno w Zakładach (...), jak i w Zakładach (...) w tych wskazanych wcześniej okresach pracował w Zakładach (...) przy pracach, o których mowa w dziale 2-im, 14-ym pozycja 9, 14-ym pozycja 25, w (...) przy pracach, o których mowa w dziale 14-ym pozycja 24 i 4 pozycja 40.

Skoro ubezpieczony wykazał to przy pomocy zeznań świadków, Sąd przeprowadził też dowody z dokumentów to Sąd uprawniony był z uwagi na też artykuł 472 i 473 kodeksu postępowania cywilnego ustalić okoliczność pracy w szczególnych warunkach właśnie na podstawie takich dowodów, które Sąd mógł przeprowadzić, nie mógł tego uczynić organ rentowy. To się przekładało w pewnym sensie na orzeczenie zawarte w punkcie 2-im wyroku, bowiem reasumując Sąd uznał, że ubezpieczony uzyskał prawo do emerytury i to prawo mu przyznał na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek, a wniosek został złożony 21 lipca, więc emerytura została przyznana od (...)roku, ale z uwagi na to, że trzeba było przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu ustalenia charakteru pracy ubezpieczonego i też podległych mu w przypadku magazynów pracowników Sąd w punkcie 2-im wyroku stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W punkcie 3-im wyroku Sąd przyznał ubezpieczonemu zwrot kosztów zastępstwa prawnego od organu rentowego. Sąd uznał, że nakład pracy adwokata, bardzo starannie napisane odwołanie, udział aktywny adwokata w toku tego postępowania uzasadnia przyznanie potrójnej stawki minimalnej, która to stawka minimalna zdaniem Sądu absolutnie nie odzwierciedla ani nakładu, ani wydatków na adwokata w toku takiego postępowania.